

[Glistrup]

sidste 18 år til at være noget helt forskelligt fra, hvad deres historiske rod, deres historiske erfaring var.

Vi har akademikerteknokraterne, det er det, som hele vejen igennem præger disse regeringspartier. Når vi derfor i disse dage rundt om i landet møder disse meget pinagtige spørgsmål fra folk: »Min bedstefar var socialdemokrat, min far var socialdemokrat, jeg har alle dage stemt socialdemokratisk, men efter de tyvestreger, der nu er lavet, kan jeg ikke fortsætte med det. Hvad skal der dog gøres?« – så kan vi med god samvittighed sige: »Det er ikke jer, der svigter socialdemokratiet, når I går fra A til Z. Det, der sker, er, at socialdemokratiet totalt og aldeles ved sine handlinger har svigtet jer.«

Derfor, selv om det måske ikke glæder Thomas Nielsen og hans 27 mands enige forretningsudvalg, må vi som det klart næststørste parti inden for LOs medlemsskare sige, at vi deler så fuldstændigt Thomas Niensens bekymringer for, at der ikke kommer noget godt ud af den nye regeringsdannelse for menigmand i Danmark, at det, der vil ske, er, at den jævne mand, den almindelige mand, yderligere bliver udsuget og undergravet, at det skattetryk, der har ført til, at han skal aflevere 50, 53 eller 57 pct. af, hvad han får for en overarbejdstime, der udføres både til hans eget, men skam også til samfundets gavn, er noget, som vil fortsætte med at blive forøget med denne fantasiløse, denne visionsløse indsats, som kommer nu fra den nye regering.

Man siger gang efter gang, at man skal føre indkomstpoltik. Når man ser, hvordan denne indkomstpoltik forholder sig til realiteterne, ja, så ser man, at det er noget, der er knyttet til arbejdsmarkedsforhandlingerne, og det vil altså med andre ord sige, at det er lønpolitik, man vil føre. Der er i allerhøjeste grad behov for at føre lønpolitik i dette land. Det er aldeles uanstændigt, at man undergraver løningerne, som man nu vil gøre det med momsforhøjelsen, som man har gjort det med alle de mange foregående skatte- og afgiftsforhøjelser ved regeringen Anker Jørgensens mange tabte slag. Derfor er der i allerhøjeste grad grund til at føre lønpolitik og sige: lønnen skal stige. Der er også meget god grund til at føre lønpolitik, for når danske virksomheder ikke er så konkurrencedygtige, at vi kan beskæftige vor fulde arbejds-

kraft med en produktiv indsats, så beror det først og fremmest på, at man skal betale løn til en bunke mennesker, der skal indgive 32 forskellige ansøgninger rundt omkring, hver gang man skal sætte noget i værk, og at man skal betale mere i løn, fordi vi har dette skattetryk. Derfor er der al mulig grund til at sige, at lønomkostningerne skal ned.

Med andre ord: lønpolitikken, som statsministeren sådan omgiver med et flor af indkomstpoltiske betragtninger, eller hvad det nu ellers hedder i forelæsningserne, kan formes i to sætninger: lønnen skal forhøjes, lønnen skal nedsættes. men det er to forskellige løndelev, der skal forhøjes og nedsættes. Real-lønnen, indtægten for manden, der skal føle, at han bestiller noget, skal forhøjes, altså det nederste tal på lønsedlen. Men bruttolønnen, omkostningen, der indgår i arbejdspladsernes priskalkulationer og dermed er skyld i arbejdsløsheden, skal nedsættes. Og fremskridtspartiet har ganske klart og tydeligt vist vejen: vi skal holde op med at rutte med de offentlige midler. Vi har ikke råd til at have en minister Lise Østergaard til at rejse rundt og dele ud af de penge, vi har lånt. Vi har ikke råd til alle de overbygninger ...

Førmanden:

Så er taletiden udløbet.

Glistrup (FP):

... som vi har fået på biblioteksvæsenet, undervisningsvæsenet osv. Jeg skal derfor slutte med som det, der er det konstruktive forslag ...

Førmanden:

Det skulle helst være før taletidens udløb.

Glistrup (FP):

... slutte med at fremsætte følgende forslag til afstemning her i folketinget:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at indkomstskatten må lettes, så reallønnen forhøjes, samtidig med at virksomhedernes omkostninger nedsættes.

Tinget går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«